

Bài 19: Sợi Dây Chuyền

Thứ Hai: Tập Đọc

Vào ngày khai giảng năm học mới, cô Đào đứng trước những em học sinh lớp năm, nhìn cả lớp và hứa cô sẽ thương yêu tất cả các học sinh như nhau. Nhưng thực ra cô biết mình sẽ không làm được điều đó bởi cô đã nhìn thấy cậu học sinh Nguyễn Thế Kiệt ngồi lù lù ngay bàn đầu. Cô biết Kiệt là một đứa cứng đầu, bất trị, quần áo thì lôi thôi lếch thếch, còn người ngợm thì lại quá bần thủ. Kiệt trông thật khó ưa.

Cô không thể kiềm chế nổi bực tức khi thấy mặt Kiệt. Cô ghét Kiệt đến độ mỗi khi chấm bài, cô thích thú tìm và gạch từng lỗi nhỏ rồi viết điểm F thật to thật đậm trên bài của Kiệt.

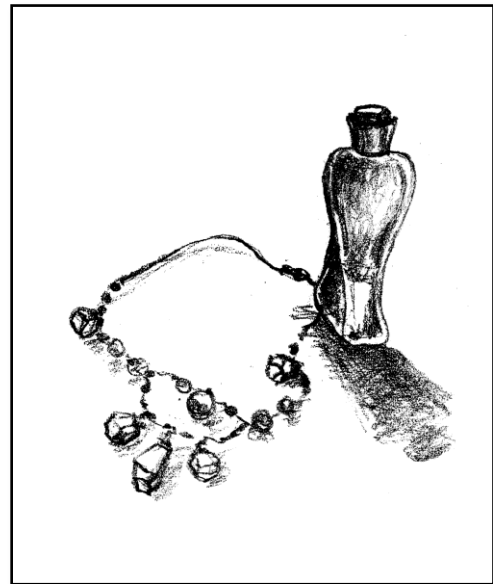
Ở trường cô dạy, mỗi giáo viên đều phải xem thành tích của từng học sinh trong lớp mình chủ nhiệm. Cô Đào đã nhét hồ sơ cá nhân của Kiệt đến cuối cùng mới mở ra xem, và cô rất ngạc nhiên về những gì đọc được.

Cô giáo chủ nhiệm lớp 1 nhận xét Kiệt như sau: *“Kiệt là một đứa trẻ thông minh và luôn vui vẻ. Học giỏi và chăm ngoan... Em là nguồn vui cho người chung quanh.”*

Cô giáo lớp 2 nhận xét: *“Kiệt là một học sinh xuất sắc, được bạn bè yêu quý nhưng có chút vấn đề vì mẹ em ốm nặng và cuộc sống trong gia đình thật sự khó khăn.”*

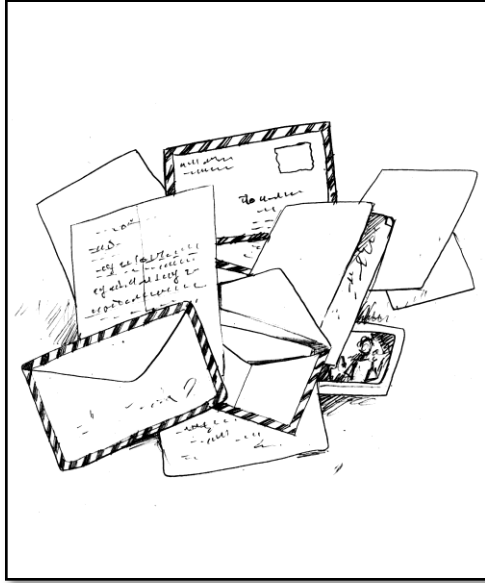
Giáo viên lớp 3 ghi: *“Cái chết của người mẹ đã tác động mạnh đến Kiệt. Em đã cố gắng học, nhưng cha em không mấy quan tâm đến con cái, và đời sống gia đình sẽ ảnh hưởng đến em nếu em không được giúp đỡ.”*

Giáo viên chủ nhiệm lớp 4 nhận xét: *“Kiệt tỏ ra lãnh đạm và không thích thú trong học tập. Em không có nhiều bạn và thỉnh thoảng ngủ gục trong lớp.”*

Đọc đến đây, cô Đào chợt hiểu ra vấn đề và cảm thấy tự hổ thẹn.

Cô còn thấy áy náy hơn khi đến lễ Giáng Sinh, tất cả học sinh trong lớp đem tặng cô những gói quà bọc giấy màu và gắn nơ thật đẹp, ngoại trừ món quà của Kiệt. Em đem tặng cô một gói quà bọc vụng về bằng loại giấy gói hàng nâu xỉn mà em tận dụng lại từ loại túi giấy gói hàng của tiệm tạp hóa. Cô Đào cảm thấy đau lòng khi mở gói quà ấy ra trước mặt cả lớp. Một vài học

sinh đã bật cười khi thấy cô giơ lên sợi dây chuyền kim cương giả, cũ đã sứt mất một vài hạt đá và một chai nước hoa thừa. Để dập tắt những tiếng cười nhạo kia, cô khen sợi dây chuyền đẹp rồi đeo nó và xịt ít nước hoa trong chai lên cổ.

Hôm đó Kiệt đã nén lại cho đến cuối giờ để nói với cô: “Thưa cô, hôm nay cô thơm như mẹ em ngày xưa.” Sau khi đưa bé ra về, cô Đào đã ngồi khóc cả giờ đồng hồ. Và chính từ hôm đó, ngoài dạy học cô còn lưu tâm chăm sóc cho Kiệt hơn trước. Mỗi khi cô đến bàn em để hướng dẫn thêm, tinh thần Kiệt dường như phấn chấn hẳn lên. Cô càng khích lệ, em càng tiến bộ nhanh. Vào cuối năm học, Kiệt đã trở thành học sinh giỏi nhất lớp. Và trái với phát biểu của mình vào đầu năm học, cô đã không yêu thương mọi học sinh như nhau. Kiệt là học sinh cưng nhất của cô.

Một năm sau, cô tìm thấy một mẫu giấy nhét qua khe cửa. Kiệt viết: “*Cô là cô giáo tuyệt vời nhất trong đời em.*”

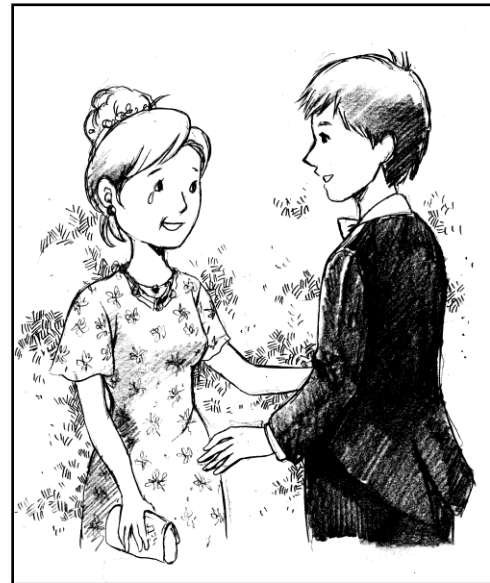
Sáu năm sau, cô lại nhận được một bức thư ngắn từ Kiệt. Cậu cho biết đã tốt nghiệp trung học, đứng hạng ba trong lớp và “*Cô vẫn là cô giáo tuyệt vời nhất trong đời em.*”

Bốn năm sau, cô lại nhận được một lá thư nữa. Kiệt cho biết dù hoàn cảnh rất khó khăn khiến cho cậu có lúc cảm thấy bế tắc, cậu vẫn quyết tốt nghiệp đại học với hạng xuất sắc nhất, nhưng “*Cô vẫn luôn là cô giáo tuyệt vời mà em yêu quý nhất trong đời.*”

Rồi bốn năm sau nữa, cô nhận được bức thư trong đó Kiệt báo tin cho biết cậu đã trở thành bác sĩ và “*Cô vẫn là người cô giáo tuyệt nhất của đời em,*” nhưng lúc này tên cậu đã dài hơn. Bức thư ký tên Nguyễn Thế Kiệt, M.D.

Câu chuyện vẫn chưa kết thúc tại đây. Một bức thư nữa được gửi đến nhà cô Đào. Kiệt kể cậu đã gặp một cô gái, và cậu sẽ cưới cô ta. Cậu giải thích vì cha cậu đã mất cách đây vài năm nên cậu mong cô Đào sẽ đến dự lễ cưới và ngồi ở vị trí vốn thường dành cho mẹ chú rể.

Ngày đó, cô Đào đeo sợi dây chuyền kim cương giả bị rớt hạt mà Kiệt đã tặng cô năm xưa, xúc thú nước hoa mà Kiệt nói mẹ cậu đã dùng vào kỳ Giáng Sinh cuối cùng trước lúc bà mất. Họ ôm nhau mừng rỡ và bác sĩ Kiệt thì thào vào tai cô Đào: “*Cám ơn cô đã tin tưởng em và đã làm cho em cảm thấy mình quan trọng. Cám ơn cô rất nhiều vì cô đã thay đổi đời em.*” Cô Đào vừa khóc vừa nói nhỏ với cậu: “*Kiệt, em nói sai rồi. Chính em mới là người thay đổi đời cô. Cô chưa từng biết thế nào là “dạy dỗ” cho tới khi cô gặp được em.*”

Chú Thích

Bất trị: <i>unruly, defiant</i>	Thành tích: <i>past performance</i>
Hồ sơ cá nhân: <i>personal file</i>	Tác động: <i>affect</i>
Lãnh đạm: <i>apathetic, disinterested</i>	Hổ thẹn: <i>ashamed</i>

Trả Lời Câu Hỏi

(Cho các em trả lời những câu hỏi sau.)

1. Vào đầu năm học, cô Đào có những suy nghĩ gì về Kiệt?

---

2. Vì sao cô lại hỏi hận sau khi đọc hồ sơ của Kiệt?

---

3. Cô Đào đã xử sự như thế nào với món quà của Kiệt?

---

4. Điều gì khiến cho Kiệt cố gắng không ngừng giúp cậu trở thành một bác sĩ?

---

5. Đối với Kiệt, cô Đào là một cô giáo như thế nào?

Ngữ Vựng

(Giúp các em chọn nghĩa thích hợp những từ sau.)

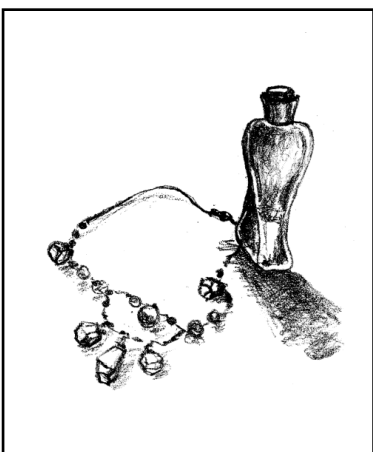
- _____ 1. Cô biết Kiệt là một đứa cứng đầu, **bất trị**... Từ “**bất trị**” có nghĩa là:
- a. Ngang ngạnh, khó dạy bảo.   b. Ngoan ngoãn, dễ bảo.   c. Thông minh.
- _____ 2. Ở trường cô dạy, mỗi giáo viên đều phải xem **thành tích** của từng học sinh trong lớp mình chủ nhiệm. Từ “**thành tích**” có nghĩa là:
- a. Bài làm.   b. Kết quả đạt được.   c. Sự ham học.
- _____ 3. Cái chết của người mẹ đã **tác động** mạnh đến Kiệt. Từ “**tác động**” có nghĩa là:
- a. Gây sự biến đổi.   b. Khích lệ.   c. Không có ảnh hưởng.
- _____ 4. Và chính từ hôm đó, ngoài dạy học cô còn **lưu tâm** chăm sóc cho Kiệt hơn trước. Từ “**lưu tâm**” có nghĩa là:
- a. Bỏ mặc, không chú ý tới.   b. Chú ý tới.   c. Trừng phạt.
- _____ 5. Cô càng **khích lệ** em càng tiến bộ nhanh. Từ “**khích lệ**” có nghĩa là:
- a. Làm cho đau khổ.   b. Làm cho chán nản.   c. Làm cho phấn khởi, hăng say.
- _____ 6. Cậu cho biết đã **tốt nghiệp** trung học... Từ “**tốt nghiệp**” có nghĩa là:
- a. Không được ra trường.   b. Ở lại lớp.   c. Ra trường.

Thư Ba: Thêm Dấu

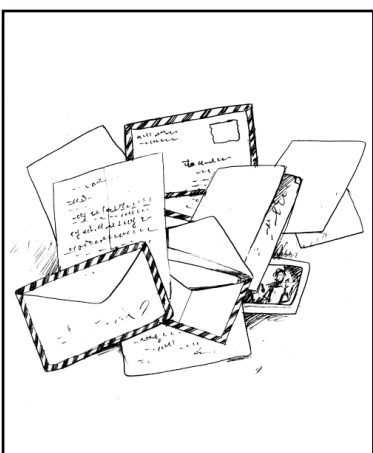
(Đọc các câu ở trang P-19 phần Phụ Lục của sách học cho các em thêm dấu.)

Kiet là một học sinh xuất sắc, được bạn bè yêu quý nhưng có chút vấn đề vì mẹ em ốm nặng và cuộc sống trong gia đình thật sự khó khăn.

Em đem tặng cô một gói quà bọc vùng vè bằng loại giấy gói hàng nâu xin mẹ em tận dụng lại tu loại túi giấy gói hàng của tiệm tạp hóa.

Câu cho biết đã tốt nghiệp trung học, đứng hàng ba trong lớp và “Cô van là cô giao tuyệt vời nhất trong đời em.”

Thứ Tư: Chính Tả

(Đọc câu ở trang P-19 phần Phụ Lục của sách học cho các em viết chính tả.)

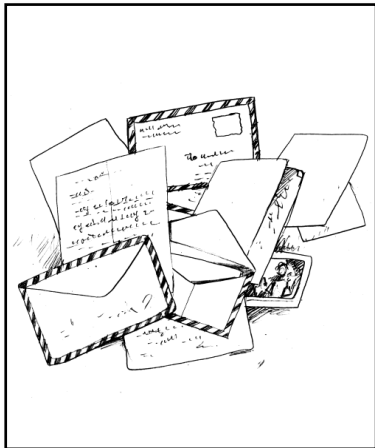

Sửa Lỗi Chính Tả

(Đọc các câu ở trang P-19 phần Phụ Lục của sách học cho các em sửa lỗi chính tả. Cho các em khoanh tròn những chữ sai lỗi chính tả. Sau đó, cho các em viết lại nguyên câu.)

Cậu giải thích vì cha cậu đã mắc cách đây vài năm nên cậu mong cô Đào sẽ đến dự lễ cưới và ngồi ở vị trí vốn thường dành cho mẹ chú rể. (5 lỗi)

Cám ơn cô đã tinh tưởng em và đã làm cho em cảm thấy mình quang trọng. (3 lỗi)

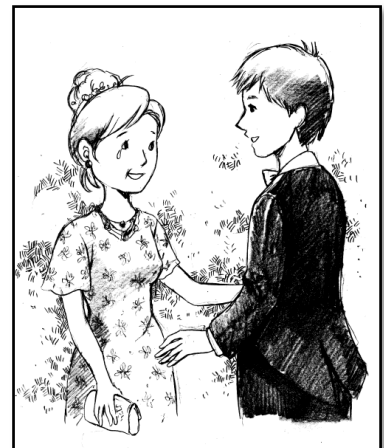

Thứ Năm: Tục Ngữ/Thành Ngữ

1. Em hãy cho biết hình thức của các câu tục ngữ sau đây:

a. Có công mài sắt có ngày nên kim.

---

b. Đi một ngày đàng học một sàng khôn.

---

2. Em hãy cho biết ý nghĩa của các câu tục ngữ sau đây:

a. Có chí thì nên.

---

b. Ăn quả nhớ kẻ trồng cây.

---

c. Một con ngựa đau, cả tàu bỏ cỏ.

Thứ Sáu: Đàm Thoại

(Giúp các em với cuộc đối thoại sau đây.)

Lần đầu tiên:	<i>first time</i>	Lâu đài:	<i>castle</i>
Cát:	<i>sand</i>	Rám nắng:	<i>sun burned</i>
Thoa:	<i>apply, put on</i>	Kem chống nắng:	<i>sunblock</i>

Phương đã có một buổi tắm nắng tuyệt vời tại bãi biển, nhưng da đã bị cháy nắng bởi cô ấy đã quên thoa kem chống nắng...

Linh: Lần đầu tiên đi biển, Mai em chị nó có thích không?

First time going to the beach, did my little sister Mai like it?

Phương: Em Mai vui lắm chị ạ. Nó thích nhất là xây lâu đài bằng cát.

Mai was so happy. She liked building sand castles the most.

Linh: Tụi em về nhà lúc nào vậy?

When did you guys get home?

Phương: Chúng em về nhà lúc 3:00 giờ chiều. Tụi em ở ngoài biển chỉ có hơn 6 tiếng à.

We got home around 3 o'clock in the afternoon. We stayed at the beach for only more than six hours.

Linh: Vậy là lâu lắm đó! Mai có bị rám nắng không?

That's a long time! Did Mai get sun burned?

Phương: Không, không giống như em đâu. Em thoa nhiều kem chống nắng cho nó. Màu da của Mai chẳng trở nên nâu chút nào.

No, unlike me. I put a lot of sunblock on her. Her skin color didn't even turn brown at all.

Linh: Còn em trông như đã bị cháy nắng.

But you look burned.

Phương: Chị nói đúng! Lần sau, em sẽ phải nhớ cũng thoa kem chống nắng cho em nữa!

You're right! Next time, I'll have to remember to put on sunblock for me too!

Chuyển Ngữ

(Cho các em dịch những câu sau qua tiếng Việt.)

Protect:	<i>bảo vệ</i>	Sensitive:	<i>nhạy cảm</i>
Careful:	<i>cẩn thận</i>	Types:	<i>loại</i>
Products:	<i>sản phẩm</i>	Store:	<i>tiệm</i>

You should protect your skin by putting on sunblock.

People with sensitive skin should be more careful.

You can find many types of sunblock products in the store.

Chữ Ký Phụ Huynh: _____ **Ngày** _____

